

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK
mint másodfokú bíróság
Budapest, Varsányi I. u. 40-44.
1535 Budapest, Pf. 887.

1.Gf.75.049/2015/10.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a Kecskeméti 9. sz. Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Fazekas Péter ügyvéd, (címe) által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek, ... jogtanácsos (címe) által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen **kártérítés** iránt indított perében a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2014. október 9. napján kelt 11.G.301.421/2014/5. számú ítélete ellen az alperes által 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán a 2015. november 5. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta és kihirdette a következő

Í T É L E T E T:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben és akként változtatja meg, hogy az alperes által a felperesnek fizetendő tőke összegét 5.649.407,- (azaz: Ötmillió-hatszáznegyvenkilencezer-négyszázhet) forintra, az elsőfokú perköltség összegét pedig 886.283,- (azaz: Nyolcszáznyolcvanhatezer-kétszáznyolcvanhárom) forintra leszállítja, míg az elsőfokú ítélet késedelmi kamatfizetés kezdődőpontjára és mértékére vonatkozó rendelkezését helybenhagyja.

Ezt meghaladóan a másodfokú bíróság a keresetet elutasítja.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 39.296,- (azaz: Harminckilencezer-kétszázkilencvenhat) forint feljegyzett fellebbezési illetéket, míg a fennmaradó 451.904,- (azaz: Négyszázötvenegyezer-kilencszáznégy) forint feljegyzett fellebbezési illetéket az állam viseli.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 83.535,- (azaz: Nyolcvanháromezer-ötszázharmincöt) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S:

... Város Önkormányzata mint építtető és a **H.É.** Zrt. mint generálvállalkozó 2010. október 19. napján vállalkozási szerződést kötöttek egymással, amelyben a generálvállalkozó vállalta az .. Óvoda megépítését 371.822.870,- forint, kivitelezés befejezési határidejére prognosztizált átalányár ellenében.

A 2.5. pont szerint a vállalkozó teljesítéseit és az ahhoz kapcsolódó részszámlákat a szerződés 1. számú mellékletét képező projektterv pénzügyi ütemterve tartalmazza.

A 6.1. pont alapján a vállalkozó a megrendelő által elfogadott és a szerződés mellékletét képező műszaki megvalósítási és pénzügyi ütemezésnek megfelelően jogosult rész- illetve végszámlát

benyújtani.

A 6.6. pont szerint a felek tudomásul veszik, hogy a megrendelő az építőipari kivitelezési tevékenységről szóló 191/2009. (IX.15.) Kormányrendelet (továbbiakban. Korm. rendelet) szerint jár el, amelynek 17. §-ának (6) bekezdése szerint a fedezetkezelővel írásban fedezetkezelői szerződést köt. A kifizetések ezen Korm. rendelet szerint történnek. A fedezetkezelő a Az építetők forrás a fedezetkezelőnek a pénzügyi ütemterv szerinti ütemezésben áll a rendelkezésére.

A szerződés kiegészítő mellékletének 3. pontjában rögzítésre került, hogy a megrendelő a vállalkozó részére átadta az építetők fedezetkezelő által meghatározott, az elektronikus alvállalkozói nyilvántartás használatát biztosító kódot és jelszót.

Az 1.2. pont alapján a munkaterület átadásának határideje 2010. július 26. napja, illetve a szerződés hatályba lépését követő 5. munkanap, a kivitelezés kezdete pedig 2010. július 30. napja, illetve a szerződés hatályba lépését követő 10. munkanap, míg a kivitelezés befejezése 2011. március 25. napja, illetve a szerződés aláírása és hatályba lépése között eltelt napok számával megnövelt dátum. E vállalkozási szerződés alapján a 9. rész-számla vonatkozásában a teljesítést igazoló jegyzőkönyvet a ... Város Önkormányzata a H. Zrt. részére 2011. szeptember 15. napján állította ki. E szerint a 9. rész-számla műszaki tartalma teljesült, a H.. Zrt. 79.203.348,- forint vállalkozói díj kiszámlázására jogosult.

E vállalkozási szerződés alapján ... Város Önkormányzata mint építetők és az alperes mint fedezetkezelők 2010. november 30. napján fedezetkezelői szerződést kötött, amely 2011. október 5. napján módosításra került. E szerint a kivitelezés várható kezdő időpontja 2010. december 1-je, várható befejezésének időpontja pedig 2011. november 30. napja.

A II. (4) pont szerint az építetők fedezetkezelők -az alvállalkozói nyilvántartás adatai alapján- a fővállalkozók kivitelezők esedékes számlája kiegyenlítéséből köteles visszatartani a szerződés teljesítésében részt vevő alvállalkozók által teljesítés igazolás alapján számlázott, de részére határidőre ki nem egyenlített követelésnek megfelelő összeget, valamint 30 napra köteles felfüggeszteni a szerződés teljesítésében részt vevő alvállalkozók kivitelezők által -amennyiben a teljesítésigazolás kézhezvételétől számított 8 munkanapon belül az alvállalkozói nyilvántartásban jelezve vitatja a felelős műszaki vezető által kiadott teljesítésigazolás tartalmát- megjelölt ellenérték, de legfeljebb a részére járó adott teljesítési szakasz szerződésben rögzített ellenértéke és a teljesítésigazolásban jóváhagyott összeg közti különbözetnek megfelelő összeg kifizetését.

A II.(5) pont alapján az építetők fedezetkezelők a II. (4) pont szerint visszatartott összeget legfeljebb 2 munkanapon belül kifizeti a teljesítésigazolással elismert, de határidőre ki nem egyenlített követelés jogosultjának.

A III. (1) pont szerint az építetők köteles gondoskodni arról, hogy az építőipari kivitelezési tevékenység szerződés szerinti ellenértékének megfelelő fedezet az építési szerződés hatályának beálltakor igazolhatóan a rendelkezésére álljon.

A III. (4) pont szerint az építetők köteles az építési szerződésben meghatározott és a III. (5) pontban részlezett kivitelezési szakaszok kivitelezésének megkezdése időpontjáig a (rész)teljesítés szerződés szerinti ellenértékének fedezetét az építetők fedezetkezelők kizárólagos rendelkezése alá helyezni.

A VI. (1) pont rögzítette, hogy az építetők fedezetkezelők a feladatkörében okozott kár megtérítéséért a Ptk. szerint felel.

VI. (4) pontban az építetők tudomásul vette, hogy amennyiben a III. (8) pontban előírt határidő betartása mellett a számla kiegyenlítéséhez szükséges támogatás a fizetési határidőt megelőző 5 munkanappal nem realizálódik a fedezetkezelők számlán, és a nem realizálódott összeget nem bocsátja más formában a fedezetkezelők rendelkezésére, az ebből eredő károkozásért a fedezetkezelők nem felel.

A III. (5) pont rögzítette a kivitelezési szakaszokat. Az 1. számú szerződésmódosítás III/(5) pontja

szerint a 9. szakasz kivitelezésének kezdete 2011. augusztus 1. napja, a kivitelezési szakasz nettó ellenértéke pedig 79.203.348,- forint+Áfa, a 10. szakasz kezdési időpontja pedig 2011. szeptember 15. napja és a kivitelezési szakasz nettó ellenértéke 18.591.143,- forint+Áfa.

Az alperes a szerződés szerinti 9. kivitelezési szakasz nettó 79.203.348,- forint összegű ellenértékéből 2011. október 12. napján 56.569.423,- forintot a **H.É.** Zrt.-nek, míg 2011. november 23. napján 22.633.925,- forintot -a **Sz. és T.** Kft. részére járó vállalkozási díj címén, faktorálási szerződés alapján- a **C.F.** Zrt.-nek fizetett meg.

A **H.É.** Zrt. mint megrendelő a felperessel mint vállalkozóval 2011. augusztus 8. napján vállalkozási szerződést kötött -a ... Városi Önkormányzattal mint építetővel az .. Óvoda kivitelezésére kötött fővállalkozási szerződés alapján- az .. Óvoda létesítésével kapcsolatos konyhatechnológiai munkák 4.966.511,- forint +Áfa egyösszegű átalányár vállalkozói díj ellenében történő kivitelezésére.

A 4. pont szerint a kivitelezés kötbérterhes véghatárideje 2011. augusztus 30. napja volt. Az 5. pont alapján a vállalkozó a szerződés 7. számú melléklete szerint, illetve az abban foglaltaktól való eltérés esetén a teljesítés igazolás mellékletét képező felmérés alapján jogosult számlázni. A számla kifizetésére a kézhezvételétől számított 30 napon belül kerül sor.

A 6. pont alapján a beruházás megvalósítása építetői fedezetkezelő közreműködésével történik, amely fedezetkezelő az alperes.

A 2011. szeptember 19. napján készült műszaki átadás-átvételi jegyzőkönyv szerint a megrendelő az elkészült munkát a felperestől átvette. Annak alapján ugyanezen a napon a megrendelő a teljesítés igazolást kiállította azzal, hogy a felperes vállalkozói díja 6.208.139,- forint, amelyből levonásra kerül 496.651,- forint garanciális visszatartásként, valamint 62.081,- forint a megrendelői szolgáltatások díjaként, így a felperes részére utalandó összeg 5.649.406,- forint.

A felperes 2011. október 18. napján 2011. november 19-i fizetési határidővel ... szám alatt számlát bocsátott ki a **H.É.** Zrt. felé, amely szerint a részére fizetendő összeg 6.208.139,- forint, a visszatartás: (nettó 10 %) 496.651,- forint, fizetendő 5.711.488,- forint.

A **H.É.** Zrt. pedig 2011. október 27. napján 2011. október 31-i fizetési határidővel megrendelői szolgáltatás címén 62.081,- forintról állította ki a felperessel szemben a számláját azzal, hogy a számla pénzügyi teljesítést nem igényel, a felperes számú számlájából kompenzálva.

A **H.É.** Zrt. a felperesi számla ellenértékét nem fizette meg.

A felperes 2011. október 27. napján a **H.É.** Zrt.-től kapott kóddal a fedezetkezelő alvállalkozói nyilvántartásába bejelentkezett, abban regisztrálásra került a 6.208.139,- forint összegű alvállalkozói díjkövetelése. Az alperes azonban a felperes részére kifizetést nem teljesített.

A felperes -jogi képviselője útján- a 2012. február 7. napján kelt levelében eredménytelenül szólította fel az alperest 6.146.058,- forint **H.É.** Zrt.-vel szemben fennálló követelése kiegyenlítésére.

A fizetési meghagyásos eljárás perré alakulása folytán előterjesztett keresetében a felperes kérte, hogy a bíróság kártérítés címén kötelezze az alperest 6.140.058,- forint és ennek 2011. november 20. napjától számított, a Ptk. 301.§-a szerinti késedelmi kamata és perköltsége megfizetésére. A keresetét a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésére, valamint a Korm. rendelet 17. §-ának (14) bekezdésére alapította.

A Korm. rendelet 18. §-a (8) bekezdésének b) pontja, 20. §-a (4) bekezdésének a) pontja és 20. §-a

(5) bekezdésének a) pontja értelmében az építetői fedezetkezelő feladata és kötelessége, hogy a fővállalkozó esedékes számlája kiegyenlítésekor visszatartsa a fővállalkozó teljesítésében részt vevő alvállalkozók teljesítés igazolás alapján számlázott, ki nem egyenlített követelését, majd pedig a kifizetést az alvállalkozók felé teljesítse. Követelése a beruházás 10. szakasz megnevezésű kivitelezési ütemében vált esedékessé, amely szakaszra eső vállalkozó díjösszeg a fedezetkezelő rendelkezésére állt. A felperes valamennyi jogszabályi előírásnak eleget tett, azonban a számlája ellenértéke a fővállalkozó 10. szakaszban esedékes vállalkozói díjából visszatartásra nem került, azt az alperes a részére nem fizette meg. Mivel az alperes jogszabálysértő módon járt el, ezért kártérítésre köteles.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Előadta, hogy a nagyobb építési beruházásoknál határidőhöz kötött teljesítési szakaszolás és ahhoz történő fedezetbiztosítás történik. A Korm. rendelet 12. §-a (2) bekezdésének m) pontja alapján a vállalkozó feladata, hogy -amennyiben a teljesítésben alvállalkozóként vesz részt- felvigye a szerződése adatait legkésőbb a kivitelezési tevékenység megkezdéséig a fedezetkezelő által működtetett alvállalkozói nyilvántartásba. Ehhez az kell, hogy a vele szerződő vállalkozótól megkapja az alvállalkozói nyilvántartáshoz a belépési kódot. A fedezetkezelő ugyanis csak azt az alvállalkozót látja, amely az adott építési szakaszra az alvállalkozói nyilvántartásba bejelentkezett. Az alperes pedig a szakasz végén a kifizethetőségi kimutatás alapján teljesít kifizetést. A Korm. rendelet 18. §-ának (3) bekezdése alapján az építető az építési szerződésben meghatározott kivitelezési szakasz kezdetének az időpontjáig csak e szakasz teljesítésének a fedezetét köteles a fedezetkezelő kizárólagos rendelkezése alá helyezni. A fedezetkezelő tehát csak az adott részteljesítés forrását kapja meg a kezdés előtt legalább 5 nappal, míg az alvállalkozónak csak az adott részteljesítés nyitó és záró dátuma között van lehetősége a követelését bejelenteni. A fedezetkezelőnek ugyanis csak a nyilvántartásban szereplő alvállalkozói követelésekkel kapcsolatban van a Korm. rendelet 20. §-a (4) bekezdésének a) és b) pontja alapján visszatartási, illetve felfüggesztési joga. A 9. szakasz záró dátumáig azonban a felperes az alvállalkozói nyilvántartásban nem szerepelt. A felperes -ekkor már régen lezárt teljesítési szakaszra vonatkozó- jogos igénye ugyanis csak 2011. november 4. napján jelent meg az alvállalkozói nyilvántartásban. A 10. építési szakaszban viszont az alperes mint fedezetkezelő számláján már csak az ezen építési szakasz műszaki tartalmára megkötött, alvállalkozói nyilvántartásba vett alvállalkozókat, illetve a fővállalkozót megillető követelések fedezete volt.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 6.140.058,- forintot és ennek 2011. november 20. napjától a kifizetésig számított késedelmi kamatát, a kamat mértéke a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal egyezik, valamint perköltség címén 749.782,- forintot.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság az számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Egyben megállapította, hogy a felperesnek 194.945,- forint, az alperesnek pedig 644.700,- forint másodfokú perköltsége merült fel azzal, hogy abból 491.200,- forint az alperes személyes illetékmentessége folytán feljegyzett fellebbezési illeték összege.

A megismételt eljárás vonatkozásában előírta, hogy az elsőfokú bíróságnak a Pp. 3.§-ának (3) bekezdése alapján tájékoztatnia kell a feleket arról, hogy a perben az alperest terheli a bizonyítás kötelezettsége abban a körben, hogy a 10. szakasz vonatkozásában milyen összeget kezelt fedezetként, és hogy ezen összegből a felperes perbeli követelése az alperesnek fel nem róható

okból nem volt kiegyenlíthető, mivel az más alvállalkozói követelések fedezésére lett fordítva a Korm. rendelet rendelkezéseinek megfelelően.

A megismételt eljárásban a felperes a keresetét változatlanul fenntartotta.

Az alperes a megismételt eljárásban az ellenkérelmét változatlanul fenntartotta.

Továbbra is vitatta azt, hogy a Korm.rendelet perbeli időszakban hatályos 19.§-ának (1) bekezdését akként kellene értelmezni, hogy az alvállalkozók követelését az alperesnek a szakaszhatároktól függetlenül ki kell fizetnie. E rendelkezést ugyanis az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (Épt.) 39/B.§-a és 39/C.§-a figyelembe vételével kell értelmezni. Hangsúlyozta, hogy az alperes csak az adott szakasz lezárásáig élhetett az általa kezelt összeg tekintetében a visszatartási jogával, míg a szakasz lezárását követően köteles volt kifizetni a fővállalkozónak az adott szakaszra vonatkozó, alvállalkozói követeléssel nem érintett, az építető által a fedezetkezelői számlára utalt összeget. Egyben előadta, hogy a 10. szakasz vonatkozásában általa kezelt összeget a fővállalkozónak fizette meg. Arra is hivatkozott, hogy a Ptk. 233.§-a értelmében a felperes nem vált az alperes és a fővállalkozó között létrejött fedezetkezelői szerződés jogosultjává a szerződés ilyen tartalmú rendelkezésének hiányában. A felperes keresetének ekként továbbra sincs érvényes jogcíme, amelyre tekintettel kérte a kereset elutasítását vagy a per megszüntetését.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 6.140.058,- forintot, ennek 2011. november 20. napjától a kifizetésig számított késedelmi kamatát, a kamat mértéke a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal egyezik, valamint perköltség címén 1.008.227,- forintot.

Ítélete indokolásában kifejtette, hogy az alperes a megismételt eljárásban nem tudta azt bizonyítani, hogy a 10. szakasz vonatkozásában neki fel nem róható okból nem egyenlítette ki a felperes perbeli követelését. Az alperes nem tudta feloldani azt az ellentmondást sem, hogy az általa becsatolt „kifizetési riport” 2011. november 23. napján még a felperesi követelést olyan követelésként rögzítette, mint amelynek az összege levonandó a fővállalkozónak járó vállalkozói díj összegéből. Az ugyanis nem fogadható el, hogy ez csak az alperes által használt szoftver hibájára vezethető vissza. Az Épt. 39/B.§-ának (2) bekezdéséből sem következik az, hogy a felperes vállalkozói díja csak a 9. szakasz fedezetéből lett volna kifizethető figyelemmel arra, hogy a kifizetés esedékessé válásakor a Korm. rendelet még szakaszhatárokkal összefüggő megszorítást nem tartalmazott. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a keresetnek megfelelően kártérítés címén marasztalta az alperest. Kötelezte továbbá az alperest a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján a felperes perköltségének a megfizetésére, a felperest képviselő ügyvéd munkadíját a megismételt eljárás vonatkozásában 63.500,- forintra mérsékelve.

Az alperes a fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását.

Arra hivatkozott, hogy mind az elsőfokú bíróság, mind az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyező végzésében a másodfokú bíróság nem vette figyelembe azt, hogy a Korm. rendelet 19.§-ának (1) bekezdése az ezt követő rendelkezésekkel együttesen értelmezendő. Amennyiben a 19.§ egészét vesszük figyelembe, úgy a Korm. rendelet 2011. évben hatályos, illetve a 2012. évben hatályba lépő módosított 19.§ rendelkezései között nincs lényeges eltérés, csak a 2012. évben hatályba lépő módosítás érthetőbben fogalmazta meg a fedezetkezelési folyamatot. A fedezetkezelés lényege az,

hogya a Korm. rendelet 19.§-ának (2) bekezdése alapján a fővállalkozó köteles a vele szerződött alvállalkozóknak járó vállalkozói díjból visszatartani az alvállalkozó alvállalkozójának járó, még teljesítésigazolás alapján ki nem fizetett vállalkozói díj összegét. A fedezetkezelő ennek érdekében a Korm. rendelet 20.§-ának (4) bekezdése szerint a fővállalkozó kivitelező esedékes számlája kiegyenlítésekor köteles az alvállalkozónak járó vállalkozói díj összegét visszatartani. A Korm. rendelet 20.§-ának (2) bekezdése értelmében pedig a fedezetkezelő a fővállalkozónak köteles fizetési határidőn belül kifizetni az adott építési szakasz vonatkozásában a fedezetkezelői számlán lévő pénzösszeget, kivéve, ha a szakaszra vonatkozó határidő lejártáig valamely alvállalkozó az interneten hozzáférhető elektronikus alvállalkozói nyilvántartási rendszer nevű számítógépes programban (továbbiakban: alvállalkozói nyilvántartás) jelzi, hogy az adott szakaszra vonatkozóan nem jutott hozzá a követeléséhez.

Fenntartotta, hogy a felperes nem jelölte meg a keresetének a jogcímét. Vitatta, hogy a fedezetkezelési szerződés harmadik személy javára szóló szerződés lenne. Az építető ugyanis a Korm. rendelet 17.§-ának (6) bekezdése alapján volt köteles a fedezetkezelővel a fedezetkezelői szerződést megkötöni, így e szerződés másodfokú bíróság általi átminősítése, Ptk. 233.§-a szerinti harmadik személy javára szóló szerződéssé, jogszabálysértő, miután a Ptk. 233.§-ában foglalt feltételek e fedezetkezelői szerződés vonatkozásában nem teljesültek. A felek ugyanis nem kötöttek ki a harmadik személy javára semmit, az alperes értesítése sem történt meg. Megsértette ezáltal az elsőfokú bíróság a Pp. 215.§-át is, mivel túlterjeszkedett a kereseti kérelmen. A fedezetkezelés anyagi és eljárási rendjét ugyanis a Korm. rendelet határozza meg, ezért a fedezetkezelési szerződésre a Ptk. nem alkalmazható. A Korm. rendelet 3.§-ának (4) bekezdése ugyanis csak az építési szerződések vonatkozásában rendelkezik akként, hogy a Korm. rendelet által nem szabályozott körben a Ptk. építési szerződésre vonatkozó rendelkezései alkalmazandóak. A bíróságok pedig nem rendelkeznek jogalkotói hatáskörrel.

Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a tényállást is, mivel az alvállalkozói nyilvántartásba a felperes 2011. október 27. napján jelentkezett be, míg a fővállalkozó a teljesítési igazolást a felperesnek csak 2011. november 4. napján adta ki. Az alperesnek azonban már 2011. október 12. napján nem volt a kezelésében a 9. szakasz fedezetét képező 79.203.348,- forint, mivel azt részben a fővállalkozónak, részben a **Sz. és T.** Kft.-nek átutalta. Mivel a fedezetkezelőnek fizetési határidőn belül kell kifizetnie a fővállalkozót, ezért az alvállalkozónak a fizetési határidő lejártát megelőzően kell a vele szerződött vállalkozótól kapott kóddal az alvállalkozói nyilvántartásba a szerződése adatait felvinni, illetve jeleznie azt, hogy a követelése nem lett kiegyenlítve. Hangsúlyozta, hogy a nyilvántartása az építésügyért felelős minisztériumtól kapott szoftverrel működik, és az a ki nem egyenlített alvállalkozói követeléseket szakasról szakaszra továbbviszi akkor is, ha az alvállalkozói szerződést elkésztetten rögzítették a nyilvántartásban.

Kérte továbbá a felperes részére megítélt perköltség mérséklését is annak eltúlzott voltára hivatkozva.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és az alperes perköltségben való marasztalását annak helyes indokaira hivatkozva. Fenntartotta a peres eljárás során tett nyilatkozatait.

A fellebbezés az alábbiak szerint kisebb részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a szükséges bizonyítást lefolytatta, az annak alapján megállapított tényállást a másodfokú bíróság -az általa lefolytatott bizonyításra tekintettel- csak annyiban egészíti ki, hogy az időközben felszámolás alá került **H.. Zrt.** a felperes részére a perbeli követelésre tekintettel kifizetést nem teljesített, a felperes ezért e Zrt.-vel szemben indult felszámolási eljárásban összesen 13.753.368,- forint összegben jelentett be hitelezői igényt,

amelyből a ... számú számla alapján fennálló követelése 6.146.058,- forint. A felperes hitelezői igényét a H.. Zrt. részére kirendelt felszámoló, a V... Zrt. 2012. április 17. napján határidőn belül bejelentett hitelezői igényként nyilvántartásba vette, majd 2015. július 28. napján akként nyilatkozott a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 3.§-a (4) bekezdésének 10.c) pontja alapján, hogy a felperes nyilvántartásba vett követelése a felszámolási eljárásban meg nem térülő kintlevőség.

Az ekként kiegészített tényállásra tekintettel az elsőfokú bíróság által az ítéletben levont jogi következtetés és így az érdemi döntés túlnyomórészt helytálló.

Az elsőfokú bíróság -a másodfokú bíróság 1.Gf.75.492/2013. számú végzésében foglaltakra tekintettel- helytállóan értelmezte a Korm. rendelet 19. §-át. A Korm. rendeletnek ugyanis csak a jelenleg hatályos 19. §-ának (1) bekezdése rendelkezik akként, hogy az építetői fedezetkezelő az alvállalkozó kivitelező védelmét szolgáló, a Korm. rendelet 20. §-ának (4) bekezdése szerinti visszatartást, illetve a 20/A. §-ának (1) bekezdése szerinti elkülönítést kizárólag az alvállalkozói nyilvántartásban az adott szakaszhoz rögzített fő- illetve alvállalkozó kivitelezők javára az adott szakasz vonatkozásában rendelkezésre álló fedezet, illetve megrendelő vállalkozó kivitelező vállalkozói díja erejéig gyakorolja olyan módon, hogy az időrendben korábban rögzített fő- illetve alvállalkozói követelések megelőzik a későbbit. A Korm. rendelet perbeli kifizetés idején hatályos rendelkezései ugyanis ilyen megszorítást nem tartalmaztak. Az alperes ezért alaptalanul hivatkozott arra a fellebbezésében, hogy a felperest a 9. szakaszhoz tartozó szerződés teljesítése folytán megillető vállalkozói díj a 10. szakaszra tekintettel rendelkezésére bocsátott pénzüsszezből nem volt kiegyenlíthető.

A megismételt eljárás eredményeként az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg azt is az ítéletében, hogy az alperes a 10. szakasz vonatkozásában kezelt pénzüsszeget nem fordította a felperes alvállalkozói nyilvántartásban regisztrált perbeli követelésének a kielégítésére, hanem azt a H... Zrt. részére fizette ki. Miután az alperes által a 10. szakasz vonatkozásában kezelt pénzüsszeg fedezte volna a felperes H...Zrt.-vel szemben fennálló perrel érintett követelését, és a felperes ezen követelése a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás eredményeként megállapíthatóan nem tért meg, és megtérülése a H.. Zrt. ellen indult felszámolási eljárásban sem várható, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperest kártérítési felelősség terheli a felperest abból eredően ért kárért, hogy a vállalkozói díját a H.. Zrt. nem fizette meg.

A fellebbezésre tekintettel hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy nem államigazgatási, hanem polgári jogi jogviszony keletkezett azáltal, hogy az alperes és az építető -a Ptk. 233.§-a szerinti, harmadik személy javára szóló szerződésnek minősülő- fedezetkezelői szerződést kötött egymással. E szerződés alapján az alperes a Korm. rendelet fedezetkezelői szerződés megkötésekor hatályos szabályai szerint volt köteles kifizetést teljesíteni. Így az alperes jogellenesen járt el akkor, amikor a Korm. rendelet fedezetkezelői szerződés megkötésekor hatályos 19.§-ának (1) bekezdését és (2) bekezdésének a) pontját, 20.§-ának (4) bekezdését és (5) bekezdésének a) pontját megsértve a felperes alvállalkozói nyilvántartásba vett követelését nem egyenlítette ki a 10. szakasz vonatkozásában kezelt pénzüsszezből, hanem az ezen szakasz vonatkozásában rendelkezésére álló pénzüsszeget a fővállalkozó részére kifizette. Az alperes ekként nem a fedezetkezelői szerződés megsértésére tekintettel szerződésszegés címén köteles a felperes felé helyt állni, mivel e szerződés valóban csak az alperes és az építető, azaz ... Város Önkormányzata között hozott létre jogviszonyt, hanem a Ptk. 339.§-ának (1) bekezdése alapján.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság akkor, amikor a kár összegét a kereset szerint 6.140.058,-

forintban állapította meg. A H.. Zrt. által 2011. szeptember 19. napján kiállított teljesítés igazolás szerint ugyanis a felperest 6.208.139,- forint vállalkozói díj illette meg, amelyből azonban levonásra került 62.081,- forint a megrendelői szolgáltatás ellenértékéért, valamint a nettó vállalkozói díj 10 %-a, azaz 496.651,- forint garanciális visszatartás címén. Az alperes ezért a H.. Zrt. teljesítés igazolása, illetve az alvállalkozói nyilvántartásba vett ... számú számla alapján csak 5.649.407,- forintot lett volna köteles a felperes részére megfizetni, miután a felperes követeléséből nemcsak a megrendelői szolgáltatások költségét kell levonni, hanem a garanciális visszatartás összegét is. Az alperes által a fővállalkozó részére a 10. szakasz vonatkozásában teljesített kifizetéskor ugyanis még a garanciális visszatartás összege nem vált esedékessé, így e 496.651,- forintot az alperes nem volt köteles a fővállalkozó díjából visszatartani.

A másodfokú bíróság ezért a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és az alperes által a felperes részére fizetendő kártérítés összegét -a felperest terhelő megrendelői szolgáltatás, illetve a vállalkozói díjból levont garanciális visszatartás összegének figyelembevételével- 5.649.407,- forintra leszállította, az elsőfokú ítélet késedelmi kamatfizetésre vonatkozó rendelkezését helybenhagyta, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A másodfokú bíróság a Pp. 81.§-ának (1) bekezdése alapján a pernyertesség-pervesztesség megváltozott arányára tekintettel az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség összegét leszállította. A felperest képviselő ügyvédet ugyanis a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (továbbiakban: IM rendelet) 3.§-ának (2), (4), (5) bekezdése, illetve 4/A.§-ának (1) bekezdése alapján az elsőfokú eljárás vonatkozásában 389.894,- forint, a megismételt eljárás tekintetében -figyelemmel arra, hogy az elsőfokú ítélet ügyvédi munkadíjat mérsékelte összegben figyelembe vevő perköltségre vonatkozó rendelkezését a felperes nem vitatta- 63.500,- forintban állapította meg. A felperest képviselő ügyvéd munkadíjának a további mérséklését ezért a másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak. Emellett a felperes megfizetett 184.382,- forintot közjegyzői eljárási díjként és lerótt 184.400,- forint illetéket, amely összegből perköltségként 368.403,- forint volt figyelembe vehető az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 42.§-a (1) bekezdésének a) pontja és (2) bekezdése alapján. Az sorszámú végzés szerint továbbá a felperesnek e másodfokú eljárásban 194.945,- forint másodfokú perköltsége merült fel. A felperesnek ezért az elsőfokú eljárásban összesen 1.016.742,- forint perköltsége keletkezett.

Az alperesnek az IM rendelet 3.§-a (2), (4) és (5) bekezdésének megfelelő alkalmazásával az elsőfokú eljárásban 307.003,- forint, a megismételt eljárásban 153.501,- forint perköltsége merült fel, míg az számú végzés szerinti 644.700,- forint másodfokú perköltségéből 153.500,- forint volt a jogtanácsosi munkadíj, míg 491.200,- forint volt a feljegyzett fellebbezési illeték összege. Így az alperesnek összesen 614.004,- forint elsőfokú perköltsége keletkezett.

Miután a felperes 6.140.058,- forint és járulékai megfizetésére irányuló keresete 5.649.407,- forint és járulékai vonatkozásában volt alapos, ezért a felperes 92%-ban pernyertes lett. A felperes ezért az alperessel szemben a Pp. 81.§-ának (1) bekezdése alapján 935.403,- forintot, míg az alperes a felperessel szemben a 8%-os pernyertességére tekintettel 49.120,- forintot érvényesíthet elsőfokú perköltségként. A másodfokú bíróság ezért e két összeg különbözetére szállította le az alperes által a felperes részére fizetendő elsőfokú perköltség összegét.

A másodfokú bíróság észlelte továbbá, hogy az sorszámú végzés szerint az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 491.200,- forint fellebbezési illetékről az elsőfokú bíróság az ítéletében nem rendelkezett. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése, valamint a

6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése és 14.§-a alapján a pervesztessége arányában kötelezte a felperest 39.296,- forint feljegyzett fellebbezési illeték állam javára való megfizetésére, míg a fennmaradó 451.904,- forint feljegyzett fellebbezési illeték vonatkozásában az alperes személyes illetékmentességére tekintettel megállapította, hogy az az állam terhén marad.

A másodfokú bíróság az IM rendelet 3.§-ának (4) és (5) bekezdése, valamint 4/A.§-ának (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárás vonatkozásában a felperest képviselő ügyvéd munkadíját 97.473,- forintban, az alperest képviselő jogtanácsos munkadíját pedig 76.751,- forintban állapította meg, amelyből a Pp. 81.§-ának (1) bekezdése értelmében a pernyertesség-pervesztesség arányára tekintettel a felperes 89.675,- forintot, az alperes pedig 6.140,- forintot érvényesíthet. A másodfokú bíróság e két összeg különbözeteként az alperest kötelezte, hogy fizessen meg a felperesnek 83.535,- forint másodfokú perköltséget.

A megismételt eljárás során hozott ítélet elleni fellebbezés az Itv. 51.§-ának (1) bekezdése alapján illetékmentes volt.

Budapest, 2015. november 5. napján

Dr. Hímer Gabriella sk.
a tanács elnöke

Dr. Dulai Erzsébet sk.
előadó bíró

. Krepelka Márta sk.
bíró